

MAGÁNALKALMAZOTTAK LAPJA

A MAGYAR MAGÁNALKALMAZOTTAK SZABAD SZAKSZERVEZETÉNEK KÖZLÖNYE

Tizenkétezer magánalkalmazott tüntet a reakció ellen

Március 7-én a magyar dolgozók hatalmas tömegmegmozdulással feleltek a szervezkedő reakciónak és ezen a tömegmegmozduláson a mi kartársaink is megmutatták, hogy szívvel és lélekkel azonosítják magukat a demokratikus gondolatokkal. Bár az ipari alkalmazottak üzemekhez csatlakoztak, 12.000 kartársunk vonult zárt sorokban a Hősök terére és hallgatta végig Rákosi Mátyás, Szakasits Árpád, Veres Péter, majd Kossa István, a Szakszervezeti Tanács főtitkára beszédét.

A szónokok a magyar dolgozók összessége nevében követelték az ország gazdasági talpraállítását és a demokrácia megszilárdítását és érzékeltették azt a súlyt és erőt, melyet a magyar szellemi és fizikai munkásság képvisel és amellyel kellő pillanatban jogos követeléseit megvalósításáért más módon sikraszállni is képes lesz.

Új üzemi bizottságok

Február 1-e és 28-a között lezajlottak az új üzemi bizottsági választások. Naponta számtalan üzemi bizottság alakult újjá, erősödött meg, változott meg személyi összetételében, szóval az iparban és üzemben dolgozó kartársak mérlegre tették a régi üzemi bizottság elmult évben kifejtett munkálkodását.

Voltak kisebb-nagyobb harcok, különböző csoportok mérték össze erejüket. De a választásból a munkásegység, a két munkáspárt legjobbjai kerültek ki döntő fölényben győztesként. Természetesen pártonkívüli szimpatizánsok is bejutottak, akiknek most becsületese munkájukkal, gerincességükkel kell megmutatni, hogy méltók egy munkásmozgalmi intézmény feladatainak teljesítéséhez. A polgári, demokratikus pártok elenyésző kisebbségben maradtak.

Szeretnők itt megemlíteni néhány szakosztályunkat, amelyeknek üzemi bizottsági összetételéről már teljes képet kaptunk.

A Vasas, Vegyi, Textil szakosztályban a három legnagyobb ipari szakmában a munkáspárti győzelem:

80 százalékos!

Az építő, élelmezési, bánya és grafikai szakosztályban közel

70 százalékos a munkáspárti győzelem aránya.

A maradvány 20, illetve 30 százalékos, leginkább pártonkívüli.

Az új üzemi bizottságokon van most a sor!

Be kell bizonyítani, hogy munkáspárti, közömbös és apolitikus kollégáink bizalmára egyaránt rá fognak szolgálni és ezt a gazdasági és politikai demokráciánk szempontjából legfontosabb munkahelyet igazi építő szellemmel töltik be.

A magánalkalmazottak harca a réteg demokratizálásáért

Talán nincs még egy dolgozó réteg, melynek világszemléleti beállítottsága annyira szétágazó lenne, mint a magánalkalmazottaké. Ha e réteg eredetét vizsgáljuk, éppen úgy megtaláljuk benne a deklasztált arisztokrácia, gentry, mint a kispolgár, ipari munkás vagy szegényparaszt gyermekeit, kiknek világnézeti beállítottságán éppen úgy visszahat a társadalmi körülmények folytán bennük kialakult szemlélet, mint a kora fiatalságukban környezetükben tapasztalt világfelfogás. Míg egy részük tehát szélsőbaloldali világszemléletért harcolt nemcsak a Horthy ellenforradalom 25 esztendeje alatt, hanem már az azt megelőző évtizedekben is (hiszen a mi szakszervezetünk multja is több, mint négy évtizedre terjed), addig kétségkívül akadtak sorainkban olyan elemek is, kik a reakció bázisát képezték. A magánalkalmazottak nagy tömege azonban nem foglalt állást, hanem az eseményektől sordorva, közömbös magatartást tanusított.

Közvetlenül a felszabadulás után felismertük, hogy a mi rétegünknek elegendő ereje kell hogy legyen ahhoz, hogy sorainkat — bármilyen fáradtságos munka is ez — saját magunk tisztítsuk meg a reakciós elemektől. Ha nem így történe, a végrehajtás során olyan sérelmek keletkezhetnének, melyek semmiesetre sem állnak sem a demokratikus magánalkalmazottak, sem az ország érdekében. Igazolóbizottságaink — számszerint kb. 700-an — munkájukat még az erre vonatkozó rendelet megjelenése előtt kezdték meg és bár sok esetben nem úgy dolgoztak, ahogy kellett volna, mégis eredményeket tudtak felmutatni. Szabadjon erre vonatkozólag az egyik leghivatottabb szakértőre hivatkoznunk, aki kijelentette: ha minden szervezet és minden szerv azt tette volna a közélet és a magángazdaság területeinek a reakciótól való megtisztítása terén, mint a magánalkalmazottak szakszervezete, akkor ma már más volna a helyzet.

Eltelkintve attól, hogy mind a

magánvállalati igazolások, mind a nyugatosok igazolása a mi szakszervezetünk kezdeményezésére indult meg, szakszervezetünk egyik főtevékenysége éppen oda irányult, hogy sorainkat a reakciós elemektől megtisztítsuk, mert tudatában vagyunk annak, hogy ezeknek a reakciós elemeknek a mi rétegünkben való elhelyezkedése a réteg gazdasági helyzetére és politikai szerepére döntő kihatással van.

Ha a magánvállalati igazolások sok helyütt eredményeket is tudnak felmutatni, kétségtelen, hogy ezeket az eredményeket a népbíróóságok működése veszélyezteti és veszélyeztetik a népbíróóságokra vonatkozó rendeletek is. Az a tény, hogyha valakire állásvesztést mondott ki az igazolóbizottság és a népbíróósághoz való fellebbezés halasztó hatályú és ennek következtében az illető fizetését folyósítani kell vagy az a tény, hogy tömegével fordulnak elő olyan esetek, hogy állásvesztésre ítélt vezetőállású tisztviselőket, igazgatókat, vezérigazgatókat a népbíróóság felment, ezek ezután igénylik esetleg több esztendőre szóló járandóságukat: ez az egyes vállalatok amúgy is gyenge anyagi alapjait megrendítheti és veszélyeztetheti az ott dolgozó szellemi és fizikai munkások munkabérvételezését is. Ilyen esetekben nemcsak indokolt, hanem egyenesen szükséges, hogy az üzemi bizottságok ennek gátat vessenek és konkrét segítségért szakszervezetünkhöz forduljanak. Természetesen ilyen kérdések tömegével fordulnak elő az utóbbi időben hazatérő tasisztákkal kapcsolatosan is. Akiknek igazolóbizottsági ítélete nem nagyon súlyos, egyszerre több havi fizetést kapnak és így munka nélkül hosszabb időre előnyösebb helyzetbe kerülnek, mint a vállalatnál dolgozó, demokratikus magánalkalmazottak. Nem nézhetjük ezt sem tétlenül, állást kell foglalunk ezekkel szemben is. Különösen döntőnek tartjuk ennél a kérdésnél, hogy a népbíróóságok részrehajlás nélkül végezzék munkájukat és szünjön meg az a helyzet, hogy a fellebbezések

túlnyomó részénél bármilyen súlyos indokok is vannak, rendszerint az igazolóbizottság — amúgy is csak döntő bizonyítékok alapján hozott — határozatát a népbíróóságok a legnagyobb mértékben enyhítik.

Több mint hat hónapja elkésredetten harcolunk azért, hogy rendeleti úton iktassuk törvénybe a magánalkalmazottak kötelező szakszervezeti munkaközvetítését. Miért késik ez most? Veszélyeztetni akarják azokat az eredményeket, melyeket mi 14 hónap alatt rétegünk demokratizálása érdekében elértünk? Arról kellene talán beszélnünk, hogy az alkalmazottak elhelyezkedésénél döntő szerepe volt a protekciónak és a tőkebefolyásnak? Ezt a rendszert akarják tovább fenntartani?

A magánalkalmazottak szakszervezete több mint négy évtizedes szakszervezeti multjával bebizonyította, hogy az ipari munkások szakszervezeteivel egyúttal hazánk újjáépítéséért és demokratizálásáért. A magánalkalmazottak széles rétege éppen az utolsó időben történt üzembizottsági választásokon bebizonyította, hogy több mint 80 százaléka együtttér az munkásmozgalmi haladott elemeivel. Nem nézi közömbösen az ország demokratizálásáért folyó súlyos harcot: ennek szép tanujelét adta a március 7-i felvonuláson, amikor szakszervezetünk előtt több mint 12.000 magánalkalmazott gyülekezett, hogy a reakció elleni tüntetésen résztvegyen, bár az ipari tisztviselők az ipari munkássággal együtt vonultak fel.

Ezek a megnyilvánulások mind kifejezői annak, hogy a szakszervezetünkben tömörült több mint 50.000 magánalkalmazott túlnyomó többségében szilárdan eltökélt az akarat, hogy a nagybirtok és a nagybankok Horthy-Magyarországa helyett olyan új hazát építsen fel, melyben a haladó értelmiség, az ipari munkásság és a szegényparasztság a döntő tényező.

Köves András

Magánalkalmazotti nagygyűlés

Április 8-án, hétfőn délután fél 5 órakor a Zeneakadémia nagytermében az ország gazdasági helyzetéről és a magánalkalmazotti kérdésről beszélni fognak

Kossa István, Kertész Miklós, Köves András és Ligeti László

Legyünk ott mindannyian!

Üzemi bizottságok, üzemi bizalmiak!

Felhívjuk kartársainkat, hogy csak azon alkalmazottak felvételéhez járuljanak hozzá, kiket szakszervezetünk közvetített munkára. A netán ettől eltérő esetekről kérünk jelentést!

Hol az igazi ellenség?

Kaptuk és közöljük az alábbi sorokat:

»Tisztelt Szerkesztőség!

A mai, lázasan rohanó időkből is meg kell állnunk egy olyan jelenség mellett, amely ugyan nem minden dolgozó magyarnak a problémája, de problémánk elsősorban nekünk, demokratikus tisztviselőknek. Ez a probléma pedig a szellemi és fizikai munkásság egymáshoz való viszonya. Erről már igen sok szó esett, de úgy érzem, hogy éppen ma, amikor ez sokak szemében »kényes« kérdés, »nébantsvirág«, kell róla újból beszélni. Lepietetlenül szembe kell néznünk a tényekkel, ki kell tapogatnunk a realitásokat, meg kell mutatnunk az egyedül járható utat. Tesszük ezt a mi érdekünkben, a fizikai munkássággal való legszorosabb együttműködés érdekében és utólag említhetjük, de legelsősorban: az új demokratikus Magyarország érdekében.

Beszéljünk előbb arról, ami látványosan nem tartozik ide, de kiváló oka a mostani eseményeknek. A közigazgatás megtisztítását értem ezalatt. Mi tisztviselők, erről sokat tudnánk beszélni, mert hiszen magunk is ott voltunk az üzemi gyűléseken, ahol egységes akarattal elhatároztuk: »ki a reakcióval a közigazgatásból!«, de részt vettünk a deputációban és a március 7-i hatalmas tüntetésen is. Ki ne emlékeznék az impozáns 10-12.000-es magánalkalmazotti tömegre, amely 24 óra alatt szerveződött meg és nem is foglalta magában az üzemi munkákkal menetelő mintegy 18-20.000 gyári tisztviselőt. A népi megmozdulások fölgynülő tüzében egyes gyárakban a fizikai munkásság elhatározta, hogy addig is, míg a közigazgatás megtisztításának kérdése nem jut a konkrét megvalósulás stádiumába, körülnéz a saját portáján. Ezt időszereinek találta a munkásság, már csak azért is, mivel az igazolóbizottságok jó ítéleteit a népbíróságok sok esetben alaposan megkontrázták és az egyszer már kibudált reakciós elemeket — jórészt nyugatra menekült igazgatókat és efféléket — visszahelyezték állásaikba. Így történt, hogy jó néhány gyárban »népítéletet« tartott a munkásság és a fasisztabarát, antiszociális, nyíltan reakciós igazgató uraknak kitette a szűret. A baj azonban ezután történt. A reakció pimaszkodásaitól, a fasiszta vakmerő, arcátlan előmerészkedésétől már amugyis felzárkóztunk munkásság egynehány gyárban nem elégedett meg a valóban reakciós elemek kisöprésével, hanem követelte — névszerint megjelölve — bizonyos »reakciós« szellemi dolgozókat, szinte minden esetben tisztviselőket elbocsátását. A veszély már növekedni látszott, amikor a Szakszervezeti Tanács és a világosan látó munkásvezetők erőves közbelépésére az üzemi munkásság leállította akcióit, beszüntette az elbocsátásokat.

Ennyit kívántam elmondani a »kényes« tényekkel való szembenézéssel kapcsolatban.

A közigazgatás megtisztítani az odanemvaló reakciós elemektől helyes, szükséges, sürgős. Ezt mi éppúgy akarjuk, mint a fizikai munkásság, mert mi is áldozunk és nélkülözünk az ország újjáépítése érdekében és mi is tehetetlen jűhvel, fogsikorgatva voltunk kénytelenek eddig is eltűnni a szabotálók működését az államapparátusban. Mi is elkéséredéssel és üres hassal várjuk: mikor lesz végre olyan közigazgatásunk, amely a kormánytervszerű, céltudatos gazdaságpolitikáját végrehajtaná? És a kistisztviselők várják ezt, azok, akiknek a fizetése bizony sokszor jóval elmarad a szakmunkások fizetése mö-

Végre sikerült az ügyvédi irodai alkalmazottak kollektív szerződését megkötönnünk. Részletes felvilágosítással titkárságunk szolgál.

gött, akik talán a legtöbbet koplalnak a demokratikus újjáépítés érdekében. Mi volt az oka azonban annak, hogy egyik-másik gyárban az ipari tisztviselőket összetévesztették a közigazgatásban bujkáló reakcióval? Ennek oka kétségkívül a munkás-tisztviselő viszony mai állapota ezekben a gyárakban. Kihangsúlyozom, hogy nem beszélek általánosságban, mert általában jó és megfelelő ez a viszony és a legtöbb helyen fejlődőben van. Néhány gyárról van csak szó, de ami ezekre a gyárakra ráillik, azon szükségképpen okukhat a többi is. Éppen ezért írom ezeket a sorokat. Először is, meg kell állapítanunk, hogy ezekben az üzemekben a fizikai munkásság helytelen politikát követett. A fizikai munkásság kezében nagy hatalom van, ezzel a hatalommal okosan kell gazdálkodni. A fizikai munkásságnak tudnia kell, hogy az elmult rezsimben ki volt az ő igazi ellensége: az antiszociális, fasiszta tőke és lakóinak az üzemekben, a munkahajásár igazgatók és társaik. Nem helyes és célját tévesztett támadás az, ha uton-útfélen, okkal-oktalanul szidjuk a tisztviselőket, hogy »reakciósok«, hogy »lenézik« a fizikai munkást, hogy »elkülönítik magukat« a kétkézi munkásoktól. Nehezen lehet pl. egy segédkönyvelő vagy egy bérelszámolóra rámondani, hogy »reakciós«, amikor naphosszat görnyed az íróasztala fölött és ő is abból az inflációs pénzből él, amiből sem feketézésre, sem valutázásra nem telik. Ha politizál, akkor vagy munkáspárti, vagy olyan partonkivüli, aki együttérez a munkásokkal, mert hiszen sorsa ezer szullal fűzi oda. Mindehhez természetesen megértés kell és mi, baloldali tisztviselők, kérjük ezt elsősorban a fizikai munkásságtól, jófelfogott, közös érdekből. A fizikai munkásság nagyon jól tudja, hogy a tisztviselő éppen olyan elnyomott és kiszákmányolt volt a multban, mint ő maga, csak gyalupad helyett íróasztalánál dolgozott. A tisztviselők között semmi sem akadt több fasiszta, mint a fizikai munkások között, akit pedig érdekel, hogy hány volt lözülük harcos baloldali, az »kérdészen meg egy börtönviselt kommunistát vagy szociáldemokratát. Kétségtelen, hogy a tisztviselők között elég jelentős számban van kispolgári elem, de ezek a természetben elfoglalt helyzetüknél fogva mindig közelebb álltak a fizikai munkássághoz, mint a tőkéhez. Ebből a polgári neveltségű rétegből adódik a politikailag közömbösök, de — és ezt értsek meg jól fizikai munkástevéreink — a munkássággal együttérzők tömege. Mindezekből logikusan következik, hogy a fizikai munkásságnak nemcsak, hogy nem lehet érdeke, hanem ellenkezőleg, óriási veszedelme származik belőle, ha a tisztviselőkkel való szembefordulás politikáját követné és átszoritáná őket a reakció oldalára. A reakció ugyanis azon van, hogy tömegbázist találjon magának és boldogan venné tudomásul, hogy maguk a munkások bontják meg saját soraikat és maguk hajtják sorstársaikat az ellenkező oldalra. Szerencsére ez a veszély nem áll fenn, de nem árthat, ha észben tartjuk. A fizikai munkásság szempontjából a helyes politika az, ha még szorosabban fűzik kapcsolataikat a tisztviselőkkel, együtt dolgoznak a baloldaliakkal, a közömbösöket és az ingadozókat pedig lassú, türelmes meggyőzéssel vonják be a dolgozóik nagy harcába.

Eddig szándékosan nem beszéltem a szellemi munkásság soraiban megbújó reakciós elemekről, a szabotáló nagytőke kiszólalóiról, a javíthatatlan munkahajásárokról. Ugyanis tisztán kell látni azt a kérdést, hogy a közömbösök és ingadozó réteget ne azonosítsuk a reakcióval. Ebből eredt eddig is minden összeütközés. Egyes gyárakban a fizikai munkásság nem válogatta ki a búzából és így esett meg, hogy politikailag közömbös, de jóindulatú tisztviselőkkel is szembefordultak. Ez a nagy hiba. Ha akad valahol olyan

reakciós, aki akadályozza az újjáépítést, vagy munkásellenes magatartást tanúsít, működésével komoly károkat okoz, akkor a baloldali tisztviselőkkel egyetértésben, de nem a közömbösök és ingadozóik ellen, hanem éppen őket is meggyőzve és bevonva, kell fellépni az ilyen reakciós elemek ellen. Megjegyzendő, hogy nemcsak tisztviselői vonatkozásában, hanem bárhol is akadunk reakcióra, így kell eljárni.

Ennyit a levelem elején jelzett »egyedül járható út«-tal kapcsolatban.

Végezetül pedig, ami tisztviselő kartársainkra vonatkozik: soha ne tévesszük szem elől, hogy a felszabadulás nemcsak a fizikai munkásság számára felszabadulás, hanem a mi számunkra is. Soha ne felejtjük el, hogy a multban, a tőke korlátlan önkényuralma alatt, a tisztviselők nagy tömege pontosan ugyanolyan kiszákmányolt kuli volt, mint bármelyik munkás, a különbség csak a vasalt nadrág volt. Emlékezzünk csak vissza: fizetésemelés, vagy bármilyen más elismerés csak a protekciókra, a talpnyalókra, a lefelétaposókra vonatkozott, a széles réteg pedig leélt egy munkás életet anélkül, hogy képességeit és szorgalmát honorálták volna, csak azért, mert öntudatos volt, mert emberi magatartást tanúsított. Nekünk, tisztviselőknek, baloldaliaknak és partonkivülieknek egyaránt, egy útnak van: minden fenntartás, minden előítélet és aggály nélkül szorosban felzárkózni a fizikai munkásság mellé, teljes mértékben kivenni a részünket a nagy építő munkából és az áldozatos harcokból a szebb, boldogabb jövő érdekében.

Előre is köszönöm soraim szíves közlését és vagyok

kartársi üdvözlettel
egy régi baloldali tisztviselő.

Milyen illetmények fizetendők a nyugdíjasoknak?

Az ország minden részéből sokan fordulnak szakszervezetünkhöz, hogy nyugdíjügyük pontos megállapításánál tanácsot szolgájunk. Tudvalevőleg a vállalatok legtöbb esetben nem adják a nyugdíjasok részére a természetbeni szolgáltatást, a 8% lakásadó megtérítést, az időközi fizetési pótlékokat és a nyugdíjasok csak a szakszervezettől nyert felvilágosítások alapján tudják jogaikat megállapítani.

Szakszervezetünk a nyugdíjasok ezen jogainak pótrendelettel rendezése céljából a népjóléti minisztériumhoz fordult. A döntőbizottsági rendelet 1946 március 23-án megjelent.

A 410/1946. M. E. sz. rendelet 1946 január 15-én lépett hatályba. 1946 márciusi illetmény pl. a következőképpen alakul:

Ha a kollektív szerződés szerint ugyanazon munkakörben foglalkoztatott tisztviselő alapfizetése 800.000 pengő, ennek 70%-a 560.000 pengő, mely teljes nyugdíjévek esetében egész összegében fizetendő.

Ha azonban a nyugdíjévek csak egy részét képezik a teljes szolgálati éveknek, abban az esetben ennek arányában állapítandó meg a nyugdíjösszeg. A nyugdíjösszeghez járul még a 8% lakásadó, valamint a természetbeni ellátás (kalória) abban az arányban és keretben között, ahogyan azt a tényleges szolgálatban állók kapják, mindezt lecsökkentve a 70%, illetve nyugdíjévek figyelembevételével. A nyert összeg a rendeleti fizetésemelések által adódó mindenkor szorzószámmal (lapzártakor 28,8) szorzandó meg.

A népjóléti miniszter a legközelebbi napokban fogadja szakszervezetünk vezetésével a nyugdíjasok küldöttségét.

Minden pénteken délután 2 órai kezdettel a nyugdíjasok szakszervezete a szakszervezet helyiségében értekezletet tart. Az újonnan megválasztott vezetőség tagjai: Weiszlovits Jenő elnök, Biró Ottó és Singer Oszkár alelnökök, Somló Ferenc főtitkár, Pálos Andor és Szántó Gyula titkárok.

B. Gy.

Az Országos Kereskedelmi Üzemi Döntőbizottság fontos elvi döntése elbocsátások és felvételek ügyében

Az Országos Kereskedelmi Üzemi Döntőbizottság március 21-i ülésén olyan elvi döntést hozott, hogy az alkalmazottak felvételénél, elbocsátásánál, vállalatban belüli és külön telepre való áthelyezésénél, nyugdíjazásánál, reaktiválásánál, a vállalat vezetőségének az Üzemi Bizottsággal egyetértésben kell eljárnia. E kérdések tekintetében az Üzemi Bizottság előzetes hozzájárulása szükséges. Megjegyzés hiányában felvétel, elbocsátás, áthelyezés, nyugdíjazás, reaktiválás mindaddig nem hajtható végre, míg az Országos Kereskedelmi Üzemi Döntőbizottság az így felmerült vitás kérdésekben nem dönt. A Döntőbizottságnak 8 napon belül kell a vitás ügyben véglegesen döntenie.

Igen nagyjelentőségű ez a döntés éppen most, amikor a vállalatoknál egymásután helyezkednek el a nyugdíjot visszatérő, nem megbízható elemek, amikor az előkészületben lévő közigazgatási léptetés hatása alatt a magánvállalatoknál már működésbe lépett ismét a protekció és a kötelező szakszervezeti munkaközvetítés a magánalkalmazottak részére még mindig nem kötelező.

(—re)

Igazolóbizottság — népbíróság

Az igazolóbizottságok lelkiismeretes munkája az ország újjáépítésének egyik fontos tényezőjévé kepezte és képezte. A kartársak áterzik a rájuk háruló feladat rendkívüli fontosságát és nagy odaadással és példaadó lelkiismeretességgel vettek részt az igazolóbizottságok munkájában. Ha eredményekről beszélhetünk, a magánalkalmazotti karból alakult igazolóbizottságok különös elismerésre tarthatnak számot.

Az igazolóbizottságok közérdekű munkája azonban sok akadályba ütközik. A bizottságok kebelén belül a különféle mentalitások gyakran állnak egymással szemben, más és más felfogásnak adva kifejezést. Az igazi nehézségek azonban akkor adódnak, ha az igazolóbizottságok határozata fellebbezés folytán a népbíróság elé kerül.

Nem állítjuk, hogy az igazolóbizottságok minden vonatkozásban és teljes mértékben kifogástalanul teljesítették hivatásukat. De távolról sem okoztak annyi csalódást, mint a népbíróságok a maguk határozataival. Azt vártuk és reméltük, hogy a népbíróságok az igazolóbizottságok alapos és minden kérdésre kiterjedő munkáját alátámasztani és megerősíteni igyekeznek, ehelyett az ügyek egész sorozatában bénító hatást értek el, mert valóságos öletszerűen semmisítették meg a szigorú és igazságos igazolóbizottsági határozatokat és ezzel olyan bélyeget raktak az újjáépítő lábára, hogy az utóbbiak munkájának minden eredményét kockáztatták.

Ennek katasztrófális következményei vannak. A vállalatokat a fasiszta rendszer exponenseitől nem tudjuk megtisztítani, a népbírósági ítéletek folytán hallatlan terhek zúdultak a vállalatok vállaira és kockáztatták az üzemi munkásságnak és tisztviselői karnak existenciáját. 100 millióra rúgó jutalmat kap népbírósági ítélet alapján az a fasiszta igazolt, akit az igazolóbizottság állásvesztésre, vagy kényszer nyugdíjazásra ítélt. Lehetetlené kell tenni azt, hogy az igazolóbizottsági eljárás minden fázisát és a közvetlen tárgyalás impresszióit nem ismerő népbíróság egy tollvonással tegye semmivé az igazolóbizottság munkáját, óriási hátrányra az újjáépítendő országnak és kárára a vállalatnak.

Intézményesen szabályozni kell tehát a népbíróság erre vonatkozó jogkörét és ki kell küszöbölni annak a lehetőségét is, hogy az igazolóbizottságok lelkiismeretes munkája ilyen ítéletekkel semmivé váljék.

B. Gy.

A. STEPANOW:

Béralakulás és szakszervezetek a Szovjetunióban

A moszkvai szakszervezetek központi tanácsának kiadásában megjelent broszúra a Szovjetunió életének igen érdekes, náunk még nagyon kevésbé ismert kérdését tárgyalja: hogyan alakulnak a fizetések Oroszországban és mi a szakszervezetek szerepe a bérek megállapításánál.

A Szovjetunióban kétféle munkabért ismernek: darabért és időbért. A szakszervezetek szigorúan ügyelnek arra, hogy minden egyes munkás fizetését munkája mennyiségéhez és minőségéhez viszonyítva állapítsák meg. Olyan bérrendszert keltett tehát kidolgozni, mely a munka mennyiségét is tekintetbe veszi. Ennek megfelelően nyolc kategóriát állapítottak meg és minden kategóriának megfelel egy bizonyos a pénz, mind időbértben, mind darabértben, mind nehéz testi munkára megszabott darabértben kifejezve. A munka természete szerint alkalmazandó időbér vagy darabért.

A darabért progresszív, ami azt jelenti, hogy a megállapított átlagteljesítményen felüli teljesítményt százalékosan magasabban díjazták. Például egy szénbányában, ahol a napi átlagteljesítmény 8 tonna szén, de a bányászok 11 tonnát termelnek, az első 8 tonnát 4 rubel darabért díjazták, a következő két tonnát azonban már dupla darabért, tehát tonnáként 8 rubel, a tizenegyedik tonnát már háromszoros darabért, tehát 24 rubellel. Egy vajár így átlagban napi 60 rubelt, a bérskála szerinti átlagkeresetnél 20 rubellel többet keres. A progresszív darabért természetesen nemcsak a bányákban, hanem ugyanilyen elvi alapon minden szakmában alkalmazták.

Kérdés, hogy alakul ez a díjazás azokra a dolgozókra, akiknek munkája csak időbérrel mérhető? Tisztviselők, géplakások, villanyszerelők munkája darabért nem mérhető. Athidallak a nehézségeket ott, ahol a szellemi munkások teljesítménye is mérhető volt: például a fenti példával megvilágított prémiumos alapon díjazták egy nagyüzem könyvelési osztályát, mely a kívánt kimutatásokat a megszabott idő előtt készítette el és juttatta el az illetékes felsőbb gazdasági fórumokhoz. Más esetben az időbérrel díjazott alkalmazottak is részesülnek osztályuk teljesítményének megfelelő prémiumban: például egy villanyszerelő, kinek a bérskála szerint havi 600 rubel fizetés járna, 40% prémiumot — 240 rubelt — kap azért, mert üzembe a tervezett havi teljesítményt elérte és azért, mert az előirányzott tervet 10%-kal meghaladta, minden százaléka havi fizetésének három százalékát kapja, összesen tehát 30%-ot, illetve 180 rubelt. Havi jövedelme így 600 rubel helyett 1020 rubel lesz.

A teljesítményi normák megállapításánál a szakszervezetek a döntő szó, de ebben a munkában az alkalmazottak, mérnökök és technikusok közvetlenül is részt vesznek. E normákat állandóan felülvizsgálják, mert a gépek és az organizáció tökéletesedésével azok könnyen elavulttá válhatnak.

A mérnökök és technikusok fizetése ugyanilyen elvi alapon történik, azzal a kiegészítéssel, hogy nekik nemcsak a termelés mennyiségére, hanem a költségek állandó csökkenésére is tekintettel kell lenniük. A Szovjetunióban nemcsak a termelés történeti előre meghatározott terv szerint, hanem ilyen előre meghatározott tervnek megfelelően lesz a munka mind termékenyebb és kell az előállítás költségeinek állandóan csökkennie.

A vezető alkalmazottak — igazgatók, főmérnökök — prémiumot csak akkor kapnak, ha a termelés nemcsak összegszerűleg (tehát az összeredmények pénzértékében) érte

el az előirányzott mennyiséget, hanem az összes áruajtékban is. A vezetők prémiuma fizetésük 75—100%-a között mozog és ezenfelül még fizetésük 5—8%-át kaphatják az előirányzatnak egy-egy százalékkal való túllépéséért.

Anyavédelem terén is számos eredményt ért el az orosz szakszervezetek: többek között vívmányuk, hogy szoptatás anyák minden három órai munka után fél-

órás fizetett szoptatási szünetet kaphatnak.

Helyszüke miatt nem sorolhatjuk fel azt a számos területet, melyen az orosz szakszervezetek a dolgozók egészsége, pihenése, ellátása, kultúrális szükségletei, jogvédelme terén sikeresek voltak. Az orosz nép a világtörténelemben mindezekig páratlan önfeláldozással harcolt és dolgozott, hogy a honvéd háborúban fiainak és fegyvereinek megszerzése a győzelmet: a szovjet-társadalom azonban állandóan arra törekedett, hogy a személyes érdeket a közösség érdekével összehangba hozza és ha a dolgozók többet tesznek a közösségért, akkor a közösség is mindent elkövet, hogy a dolgozók élet színvonalát a lehető legmagasabbra emelje. (fp)

Az új üzemi bizottsági választásokról

A következő levelet kaptuk:

Tisztelt Szerkesztőség!

Lezajlottak az új üzemi bizottsági választások. Erősen felkavarták az üzemek és irodák levegőjét. Harcos csoportok mérték össze erejüket, de az irodák és üzemek túlnyomó részében győzött a demokratikus irányzat. A demokratikus üzemi bizottsági tagok eddigi munkálkodásukkal megnyerték a közömbös, apolitikus dolgozók rétegét is. Meggyőződhetett és meg kellett győződnie mindenkinek, hogy az összdolgozók érdekeit csak a demokratikus erők képviselhetik és tudják képviselni, akár párttagok, akár pártönkívüliek.

Mégis felmerült a választások során igen sokszor, hogy ragaszkodjunk-e az üzemi bizottsági tagságnál a jelöltek, illetve választandók munkásmozgalmi múltjához, vagy jelenlegi mozgalmi tevékenységük elbírálásához. A kérdés felmerült, tehát meg kell vitatni. A leggyakoribb érv, amellyel ebben a kérdésben a tételt felvetik, hogy amennyiben a polgári pártok a koalíciós kormányzásra jök, miért ne volnának megfelelőek az üzemi bizottsági tagságra. Mi így sohasem állítjuk ezt a kérdést! De mielőtt leszögeznék végleges álláspontunkat, vizsgáljuk meg minden egyes esetben, hogy honnan ered ez a tetszetős és kétségtelenül elfogadható állítás. Természetesen nem a polgári pártok balszárnyától indul ki, hiszen azzal a szakszervezetben belül is együtt dolgozunk, sőt a pártönkívüliek szép számával is karöltve működünk, akiknek személynét és munkáját jól ismerjük és akiket többre becsülünk, mint az esetleg csak a párttagság mögé búvó jobboldalakat. De hangsúlyozzuk, nem innen fúj a szél, hanem attól a rétegtől, amelyek a demokratikus jogot és a szavazócédulát a választásnál hátbatámaszának készíti a Szakszervezet ellen és a demokrácia friss vívmányai helyett a régi világot szeretné visszaállítani. Persze itt tüntetünk kell! A demokratikus jogok nem erre valók! Meg kell magyaráznunk minden üzemben és irodában kartársainknak, akik ezt antidemokratikusnak tartanák, hogy

az üzemi bizottság népi demokratikus szerv, évtizedes harcok gyümölcse, amelyet jobboldali szavazócédulákkal nem lehet kiszajítani és saját formájukra átalakítani. Az üzemi bizottság az összdolgozók érdekképviselete, harca pedig gazdasági és politikai egyaránt: harc az élet színvonal emeléséért a teherbírók rovására; harc a reakció bármely megnyilvánulása ellen az üzemben belül; harc a tőkések esetleges szabotázsja ellen, a termelés fokozása és az elosztás helyes irányba való terelése érdekében. Súlyos küzdelem a szakszervezetek követelményeinek megvalósításáért, a népi demokrácia felépítésének megváltoztathatatlan szándékával. Tanulóiskola a politikai és gazdasági demokrácia kivívásához és a demokratikus gazdaságpolitikai intézkedések keresztülvételéhez.

Mindez pedig, azt hiszem, világossá teszi, hogy lehetőleg ragaszkodjunk azokhoz az üzemi bizottsági tagokhoz, vagy legalább is jelöléséhez, akik ebben az ideológiában élnek, érte harcolnak, vagy nagy lépésekkel közelítenek felé és természetesen azokhoz is, akik bármely párt demokratikus szárnyához tartoznak és azokhoz a pártönkívüliekhez, akik feltétlenül szavaiukban és tetteikben egyaránt a demokrácia híveiként mutatkoznak. De nem helyettesíthetjük őket azok az üzemi bizottsági tagságra törtek, akik — távol a valódi céltól — ugródeszkának akarják felhasználni tagságukat, karriervadászok, vagy legjobb esetben lajmatagságukkal a tőke eszközei lennének és azok sem, akik a közömbösek és tájékozatlanok szavazócédulát arra használják, hogy az üzemek és irodák falai közé visszacsémésszék a szakszervezetellenes, demokráciaellenes hamisítatlan jobboldali szellemet.

Ezt természetesen nem engedhetjük és nem is fogjuk megengedni. A demokratikus dolgozók pártállásra való tekintet nélkül megmutatják a helyes irányt és ha kell, erejüket is.

Kartársi üdvözléssel:
Egy sok üzemi bizottsági választáson résztvevő kartárs.

Dunántúli őrjárat

Somogyország fővárosában járunk, abban a Somogyországban, amely legtöbbször tartotta fenn a nagybirtok cselédrendszerét. Szakszervezetünk kaposvári csoportja a lehetőségekhez képest igen jó munkát végzett. Számos alkalmazotti kérdésben öntevékenyen járt el és sok eredményt mutathat fel. Valószínűleg sok nehézséggel kell megküzdnie a jövőben is, különösen a tisztviselők közönyével szemben, de bízunk benne, hogy a vezetőség agilitása meghozza a maga gyümölcsét.

Pécsen, Dél-Dunántúl legnagyobb ipari városában már a háború előtt is élénk szakszervezeti élet folyt. A felszabadulás óta ismét megindult az élet a szervezetben,

különösen azóta, amióta Pécs székhellyel déldunántúli körzeti titkárságot létesítettünk. Élénk szakosztályi élet folyik és a nagyüzemek: Zsolnay-gyár, Dunagőzhajózási társaság bányatisztviselői, Pannónia sörgyár, pécsi bórgyár, OTI alkalmazottak, stb. aktív részt vesznek a szakszervezet életében. Jellemző a szakszervezeti mozgalom komolyságára, hogy március 17-i taggyűlésükön határozatot hoztak, mely szerint keresztülvizsik, hogy munkahelyeiken csak szakszervezeti tagokkal dolgoznak együtt. Amennyiben sikerülni fog a csoportnak megfelelő helyiséghez jutni, még nagyobb lendületet fog venni a szervezet élete.

Császár István.

Nőcsoportunk

Szakszervezetünk nőcsoportja néhány héttel ezelőtt megkezdte működését. Nem vagyunk még sokan, de akik részt vesznek benne, szívesen jönnek közénk és vállalják a magunk elé tűzött feladatot: a nők aktivizálását és egyes konkrét célkitűzéseket — pl. gyermeküdvétele, fokozott anya- és gyermekvédelem rendeleti megvalósítása — elvégzését.

Március 4-én Gárdos Mária kartársnőnk tartott előadást általános szakszervezeti kérdésekről, március 22-én Szabó Piroska az ország gazdasági helyzetéről női szemmel. Április 5-én a nők helyzetéről a nyugati demokráciákban fogunk érdekes előadást hallani.

Nőcsoportunk összejövetelei minden második pénteken délután 4 órakor vannak. Kérjük kartársnőinket, támogassák munkánkat, látogassák összejöveteleinket és hozzák magukkal kolléganőiket, nőismerőseiket is.

Ifjúság

Március 1-én nagy napra ébredt a szakszervezeti ifjúság: első kongresszusa volt. Már a korareggeli órákban tömegesen jöttek az ifjúság képviselői a Vasas székházban tartandó ülésre.

A kongresszus résztvevőit a munkáspártok nevében Rákosi, Szakasits és Bán elvtársak üdvözölték és mellénk állásukat, segítségüket íérték, ha összefogunk. Vezetőink leghebb kívánsága, — mondották — hogy mi már ne legyünk kizsákmányoltak.

Az ifjúmunkások képviselőket kértek az üzemi bizottságokban, a maguk részéről is követelték a közigazgatás megtisztítását a reakciós elemektől és esat akozták a demokratikus pártok és intézmények tiltakozásához a Franco-féle reakció ellen.

Egri Sonja

A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezete Ifjúsági csoportja értesíti a kartársakat, hogy minden pénteken d. u. 6—8-ig tartja heti összejöveteleiket VII. Erzsébetkörút 48. szám alatt. Az előadásokat az újságokban is hirdetjük.

A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezete Ifjúsági csoportja értesíti a kartársakat, hogy március hó 31-től minden második vasárnap műsoros táncdélutánt rendez, melyre szeretettel meghív mindenkit a Rendezőség.

SPORT

Szakszervezetünk sportlétele rohamos léptekkel fejlődik. Erzsébetkörút 48. szám alatt lévő egyesületi helyiségünkben az egyes szakosztályok rendszeres klubnapokat tartanak.

Úszóink és vízipólóink rendszeres edzéseket átmenetileg még a Lukács-úszóudvarban tartják.

Egyesületünk a sporton kívül a kultúrát is szolgálni kívánja, ezért a vezetőség kultúrédutánok rendezését határozta el.

A M. M. U. E., az értelmiségi dolgozók sportegyesülete, ezért arra kérem a magánalkalmazottakat, hogy lépjenek be és tartságukkal támogassák az egyesületet.

Sportolj a Magyar Magánalkalmazottak Úszó Egyesületében!

Légrádi László.

Szakszervezetünk más szakszervezetek példájára megvalósítja a közelezi üzemi bizottsági értekezleteket.

A vas- és fémipari üzemi bizottságok első értekezlete március 30-án lesz, a következő április 27-én lesz, mindkét alkalommal délelőtt 9 órakor.

Most futottak be a pestkörnyéki ü. b. választások részleteredményei. A választások erkölcsi sikerén túl, amelyek a demokrácia és ezen belül a munkásegység diadalát jelzik, meg kell állapítanunk, hogy választásvezetőink a pestkörnyéki csoportokban jó munkát végeztek. Ki kell emelnünk Kispesztén Köntös Sándort, Sárdi Jánost, Újpesten Kovács Ernőt, Pesterzsébeten Pálfi Jánost, Besnyő Miklóst, Király Varga Mihályt, Budán dr. Milók Ferencet, Horváth Józsefet, Csillaghegyen Kalinovits Sándort, Budafokon Maróti Istvánt.

Hites könyvvizsgálói vizsgák

Az első hites könyvvizsgálói vizsgák április 3., 8., 11., 15. és 18-án délután lesznek a Kereskedelmi és Iparkamara kistermében. A már vizsgára boesajtott többi jelentkező vizsgára való kitűzése folyamatosan történik, s ugyancsak foglalkozni fog a felvételi bizottság a benyújtott többi vizsgakérvénnyel is. Tekintettel arra a fontos közérdekre, hogy szakképzett, megbízható és demokratikus könyvvizsgálókra fokozott mértékben lesz szükség az ország újjáépítésében, párhuzamos vizsgabizottságok fogják a vizsgák gyorsított lebonyolítását biztosítani. A vizsgák ügyében felvilágosítást nyújt a Hites Könyvvizsgálók Képesítő Bizottság titkára, székházunk III. emeletén, bármely nap 2 és 4 óra között.

Hites könyvvizsgálói tanfolyamok

Változatlan érdeklődés mellett folynak a közgazdasági és könyvszakértői szakosztályunk által rendezett könyvvizsgálói tanfolyamok, az elméleti és gyakorlati tárgyakra párhuzamosan. Már vannak újabb jelentkezők és előjegyzések a május elején kezdődő újabb tanfolyamokra. Jelentkezéseket és a tanfolyam jegyzeteire való előjegyzéseket közgazdasági szakosztályunknál kell benyújtani.

Könyvelési, átirókönyvelési és irodaracionalizálási tanfolyamok

Közgazdasági és könyvszakértői szakosztályunk átértékelve kártársaink szakmai továbbképzésének, a demokrácia és az újjáépítés szempontjából való fontosságát, könyvelési tanfolyamot indít. Egy tanfolyam indul kezdők részére, egy másik tanfolyamon pedig átirókönyvelést és irodaracionalizálást tanítunk könyvelési gyakorlattal már rendelkező kártársainknak. Mindkét tanfolyamra április 10-ig lehet jelentkezni közgazdasági szakosztályunkon.

Bélyegszakosztály közleményei

Az újjáépítési sor három legjobb értékeknek, a 12., 24. és 140 pengős bélyegeknél szétosztását befejeztük. A sorozat többi értékeire, úgyszintén a köztársasági és a betűs sorokra az előjegyzések folyamatban vannak, akik még nem jegyezték elő ezeket a bélyegeket, sürgősen jelentkezzenek a szakosztályban (d. e. fél 9-3 között, II. 9 szám alatt).

A második negyedévi tagdíj 200.000 pengő, melynek lefizetése április elsején esedékes. Kérjük a tagdíjaknak mielőbbi befizetését, mert az általános áremelkedéseknek megfelelően, már április 10-ikével a most megállapított járulékok is megváltozhatnak.

A Fiumei-út 4 szám alatt, a Szakszervezeti Tanács helyiségében tartott szombat délutáni összejövetelek, melyeken a Munkás Bélyeggyűjtő Központoz tartozó szervezetek tagjai vesznek részt, az elmúlt hetekben élénk látogatottság mellett folytak le. A fokozódó érdeklődés arra készítette a vezetőséget, hogy az összejövetelek részére tágasabb és megfelelőbb helyiséget szerezzen. Új helyiségünk: Jókai-utca 4 a. alatt van.

Tagjaink régi kívánságának teljesülését, amikor a munkás bélyeggyűjtők részére rendszeresítjük a vasárnap délelőtti külön összejöveteleket. Ezeket ugyancsak a Jókai-utca 4 szám alatt rendezzük, a félemeleti, nagyméretű, hallnak megfelelően berendezett és a célnak teljesen megfelelő helyiségében. Az első összejövetelt itt március 31-ikén, vasárnap délelőtti 10 órai kezdettel tartjuk meg.

SZAKOSZTÁLYI NAPLÓ KIS HIREK

A Bánya és Kohó Szakosztály március 16-án nagy-ikerű kulturdélutánt tartott az építőipari szakosztállyal együtt nívós zenei műsorral, a műsor után tánc volt. 22-én igen élénk vita mellett tárgyalta le a vezetőség az időszaki bányászati kérdéseket (államosítás, stb.).

Ülésrend:

IV. 5-én: Szakosztályi vezetőségi ülés.

IV. 12-én: Szakosztályi taggyűlés. — Tárgy: Vezetőségi tájékoztató a taggyűlésnek az előző hetek vezetőségi munkájáról.

IV. 19-én: Nagypéntek. A szakosztály nem tart ülést.

IV. 26-án: Szakosztályi taggyűlés. — Tárgy: Beke Béla okl. gépészmérnök tart előadást. »Technikai világképünk az atomenergia tükrében« címmel, majd dr. Hammel László, a szakosztály elnöke, beszámol az államosítási törvényről.

Bank- és Pénzügyi Szakosztály. A szakosztály vezetősége munkáját a pénzügyi üzemi bizottságok összefogására koncentráltta. Megalakult a pénzügyi szakosztály üzembizottsági választmánya, mely testület az összes, az üzembizottságok működésével kapcsolatosan felmerülő kérdésekben egységes álláspontot alakít ki és ezzel biztosítja az összes pénzügyi üzembizottságok egyöntetű működését. Ugyancsak szervezés alatt áll a választmány irányításával rendszeres szakszervezeti napok rendezése a különböző pénzügyi területeknél. A szakosztály összejöveteleit változatlanul minden szerdán délután tartja.

A Biztosítási Szakosztály megalakította az üzemi bizottsági választmányt, mely az üzemi bizottságok összefogását és irányítását tűzte ki feladatául. Április hónapra az üzemi értekezletek kerülnek előtérbe.

Ülésrend:

IV. 5-én: Szakosztályi vezetőségi ülés.

IV. 12-én: Szakosztályi összejövetel.

IV. 19-én: Szakosztályi vezetőségi ülés.

IV. 26-án: Szakosztályi összejövetel.

Élelmezési és Szövetkezeti Szakosztály. Az új üzemi bizottsági választások után a szakosztály erős munkába fogott. Élelmezési és szövetkezeti csoportja egyaránt április hónapban számos üzemi értekezletet tart. A szakosztály azonkívül ugyancsak áprilisban gazdasági és társadalmi szemínáriumot indít. Jelentkezni lehet a szervezési osztályon.

A szakosztály ülésrendje:

Április 8-án: Nagy Lajos, szakszervezeti titkár »Az üzemi bizottság feladatai« címen beszámolót tart taggyűlés keretében.

Építőipari Szakosztály. A szakosztály március hónapban élénk érdeklődés mellett és sok vitával üzemi bizottsági értekezletet és taggyűlést tartott, melyeket április hó folyamán megismételt. Folytatódott a szakosztály kulturálaté. A kulturbizottság a bányakohó szakosztállyal együtt másodikban rendezett műsoros, zenei kulturdélutánt a bányászgyerekek javára. Felhívja a szakosztály vezetősége a kártársak figyelmét, hogy március 22-án és azt követő minden esütörtökön délután fél 5 órakor gazdasági és társadalmi tudományi szemínárium folyik, melyre szervezési osztályunkon lehet jelentkezni.

Áprilisban a szakosztály 10 üzemi értekezletet tart és 15 üzemlátogatást végez.

A szakosztály ülésrendje:

Április 11-én: Üzemi bizottsági értekezlet (fél 6 órakor).

Április 25-én: Taggyűlés. Előadó Olt Károly, szakszervezetünk elnöke. »Időszaki szakszervezeti problémák« címmel.

Faipari Szakosztály. Faipari szakosztályunk április 1-én, hétfőn délután 5 órakor szakosztályi ülést tart. Szántó György kártársunk tart előadást »Az üzemi bizottságok feladatai« címmel.

A Grafikai Szakosztály vezetősége felkéri az ipari üzemeknél megválasztott új üzemi bizottsági tagokat és a bizalmiakat, hogy a régi megbízottaknak kiadott igazolványokat szedjék be és a legközelebbi üzemi bizottsági értekezleten szolgáltatásuk vissza vezetősegenkhöz. A kereskedelmi vállalatoknál lévő ú. b. és bizalmiak igazolványai helyett is újakat adunk ki, tehát kérjük azok beszolgáltatását is. Szakmánk, sajnos, válsággal küzd és természetesen ezt a kollégák is érzik. Legsúlyosabb helyzetben a könyv-

kiadás van. Szükséges lenne, hogy vállalatj és más könyvtárak alapításával lehetőség adódjék a dolgozóknak a könyv olvasásra, mert a könyv a demokrácia egyik legerősebb fegyvere.

Felhívja a szakosztály vezetősége kártársaink figyelmét arra, hogy akár vállalatj, akár szakmai, akár irodalmi kérdésben szerkesztőségünk készséggel ad felvilágosítást, illetve közli a közérdeklő híreket.

Ülésrend: Április 3-án vezetőségi ülés.

Április 8-án ú. b. értekezlet. Előadó Olt Károly, szakszervezetünk elnöke, a magyar társadalombiztosítás kérdéseiről.

Április 10-én vezetőségi ülés.

Április 17-én vezetőségi ülés. Április 22-én, ünnep miatt, taggyűlés elmarad.

Április 24-én vezetőségi ülés.

Közéleti Szakosztály. Ez a meglehetősen szerteágazó, de összefogható szakosztály márciusban az újjáépülés jeleit mutatta. Köz. szakcsoportra fog oszlan: 1. ipartestületi, gazdasági és kulturális, 2. karitatív intézmények és szociális körületek csoportjára.

A szakosztály ülései szakcsoportonként történnek, az elvégzendő munka és közös érdekvédelem lehetősége szerint.

Szállítványozási Szakosztály. Szállítványozási szakosztályunk minden második hét esütörtökön délután fél 5 órakor tagértekezletet és minden második hét esütörtökön fél 5 órakor vezetőségi ülést tart. Április 4-én vezetőségi ülést tartunk, 11-én tagértekezletet, 18-án ismét vezetőségi ülése lesz szakosztályunknak.

A Textil Szakosztályban március folyamán élénk szakosztályi élet folyt értékes előadásokkal. Április hónapra komoly programja van a szakosztálynak: üzemi értekezletek megszervezése, az összes üzemi bizottságok elnökeinek közös szakszervezeti értekezlete és kulturdélutáni megszervezése.

Április 5-én: Szakosztályi tagösszejövetel.

Április 12-én: Szakosztályi vezetőségi ülés.

Április 19-én: Szakosztályi tagösszejövetel.

Április 26-án: Szakosztályi vezetőségi ülés.

Ujságkiadó szakosztály. Április 5-én: Vezetőség. Április 12-én: Szakosztályi ülés kulturdélutánval egybekötve. Április 19-én: Vezetőségi ülés fél 5 órakor. Április 26-án: Szakosztályi ülés, taggyűlés.

A Vas- és Fémipari Szakosztályban március hónapban is nívós szakosztályi összejöveteleket rendeztek. Március 14-én Kertész Miklós elvtárs, szakszervezetünk elnöke, tartott magasszínű előadást aktuális gazdasági problémáinkról. Március 21-én Béres György kártárs ismertette három márciusi napnak: 17-ének, 19-ének és 21-ének a jelentőségét. Nagy érdeklődéssel kísért előadásában politikai párhuzamot vont a magyar szabadságharc, a proletárdiktatúra kiáltása és a német megszállás között. Március 7-én, a reakció elleni tüntetés nagy napján, a szakosztály tisztviselői derekasn kitétek magukért. Nem soroljuk fel az egyes vállalatokat, de szakszervezetünket legnagyobb tömegben talán a vas- és fémipar tisztviselői képviselték.

A vas- és fémipari szakosztály összejövetelei április hónapban is minden esütörtökön lesznek délután fél 5 órai kezdettel a II. emeleti nagyteremben.

A Vegyipari Szakosztályban tovább folyt a szervezés munkája. Megállapítható, hogy ezen a téren hiányok lényegében már nincsenek is, amit bizonyít a március 20-án megtartott szakosztályi összejövetel, ahol a megjelent kollégák nagy száma és fokozott érdeklődése a szakosztály rohamosan növekvő erejét bizonyítja. Ezen az összejövetelen dr. Gráf István kártárs számolt be aktuális szakszervezeti kérdéseinkről.

A vegyipari szakosztály összejöveteleit minden szerdán fél 5 órai kezdettel tartja a II. emeleti nagyteremben. Előadások:

Április 10. Markos György: Az államosítás problémái, különös tekintettel a bauxitra és olajra.

Április 24. Csont Ferenc: Gazdaságpolitikai kérdések.

Április 2-án, kedden délután 3 órakor szakszervezetünk titkára, Köves Andras kártársunk tart előadást a rádióban »Maganalkalmazotti kérdések« címen.

Rákosi Máttyás miniszterelnök helyettes jelenlétében március 27-én Nagy Ferenc miniszterelnök fogadta szakszervezetünk küldöttségét a kötelező szakszervezeti munkaközevetítés rendeleti uton való megvalósítása ügyében. Igéretet nyújtunk, hogy a rendelet a legrovidebb időn belül napvilágot fog látni.

A népjóléti miniszter március 27-én fogadta szakszervezetünk nyugdíjasainak, Olt Károly elnökünk által vezetett küldöttségét, a nyugdíjasok természetbeni illetményei tárgyában. A miniszter megnyugtatta a küldöttséget azzal, hogy ez ügyben is a szakszervezet álláspontját teszi magáévá. A szakszervezet a nyugdíjasokat érintő kérdésekről tájékoztatót fog kiadni, amely jövő héttől kezdve pénztáruknál kapható.

Felhívjuk az üzembizottsági tag kártársainkat, hogy az aktuális kérdések megbeszélése céljából vállalatuknál időnként üzemi gyűléseket rendezzenek. Előadókat szíveskedjenek kellő időben központunktól igényelni.

Március 28-án — lapzártakor — a kollektív szerződés alapszövegeinek szorzására 28.S. A kalóriaegység megváltási ára 310 pengő.

Gyorsirásoktatás kezdődnek, haladónak minden hétfőn és esütörtökön 4-6 óra között. Jelentkezni bármikor II. em. 9. alatt.

Azon kártársaink, akik a Császárszodában tremozni kívánnak, jelentkezzenek a MUE-ban (Erzsébet-körút 48) esütörtök este 7 órakor, Légrády László kártársunknál.

Ertesítjük kártársainkat, hogy mindazokat, akik 3 havi, vagy ennél nagyobb tagdíjhátralékban vannak, szakszervezetünk tagjai sorából töröljük. Az e címen törölt tagokat későbbi jelentkezés esetén sem vehetjük vissza.

A Természetbarátok Turistaegyesülete maganalkalmazotti csoportja közli, hogy összejöveteleit ezentúl Eötvös-utca 25/a alatti szakszervezeti székházunkban fogja tartani, pentekenként este 6 órakor.

Szakszervezetünk könyvtárát teljesen újra kellett rendeznünk. A munkálatok már szépen előrehaladtak és a könyvtárat április 15-én meg fogjuk nyitni. Technikai nehézségek folytán egyelőre a könyvek csak egy részét állíthatjuk be a kölcsönkönyvtárba és így további intézkedésig a könyvtárat azon kártársaink vehetik igénybe, akik legálább egy éve tagjai szakszervezetünknek.

Április hó 1-től kezdődőleg a beiratási díj 250.000 pengő, végleges tagsági könyv 250.000 pengő, tagsági díj készpénzfizetés + egy személyre eső kalóriaegység megváltási összeg 1%-a, ötvenezetrekre felkerekítve.

TORNA

Ertesítjük t. kártársainkat, hogy a szerda-és péntek délutáni tornatanfolyamunk már betelt. Április 1-től újabb olesó tornatanfolyam indul 6 órai kezdettel.

Jelentkezés minden szerdán vagy pénteken 6 órakor sportegyesületünkben: Erzsébet-körút 48. I. Elsner Magda tornatanárnónknél.

Magánalkalmazottak Lapja

A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezetének Közlönye Felelős szerkesztő: Barabás Tibor

Felelős kiadó: Köves Andras

Szerkesztőség:

Budapest, VI., Eötvös-utca 25/a

461282. Athenaeum, Budapest. Felelős: Gorskzy Tivadar igazgató